

การปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร

The Adaptation of the Administrative Officials in Chumphon Province for the
Implementation of the Subdistrict Council and Administrative Organization

Act of 1994 (2537) to Edition 7 of 2019 (2562 B.E.)

รัตนมน รักนุ้ม¹, อมร หวังอัครางกูร² และ ทูวพล ทองอินทรราช²

Rattanamon Raknum, Amorn Wangukkarangkul² and Tuvapon Tong-intarach²

1 สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 080-8910680 อีเมล rattanamon.raknum@gmail.com

2 สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 (พระราชบัญญัติ) 2) ศึกษาการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติ และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฯ ภายใต้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอในรูปแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบัญญัติของพระราชบัญญัติฯ ได้บัญญัติถึงรูปแบบการกระจายอำนาจในการปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านองค์การบริหารส่วนตำบล มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ใน 3 ประเด็น คือ (1) การแก้ไขจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (2) การแก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการกระทำความผิดต้องห้ามของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และ (3) การแก้ไขเขตเลือกตั้ง และการได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 2) การปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติฯ ประเด็นที่ 1 การแก้ไขจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ลดลงเหลือเพียงเขตเลือกตั้งละ 1 คน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการปรับลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะมีภาระงานที่ค่อนข้างหนัก ประเด็นที่ 2 การปรับเพิ่มอายุของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล ประเด็นที่ 3 การแก้ไขเขตเลือกตั้ง และการได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า การกำหนดให้ผู้มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตพื้นที่ใดก็ได้ในตำบลนั้น ถือเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้สมัครมากขึ้น 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฯ พบว่า ผู้บริหารทั้งหมดสามารถปรับตัวและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฯ ในการลงสมัครรับเลือกตั้งที่ผ่านมาได้อย่างไรก็ตามควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เขตเลือกตั้ง และการได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีสัดส่วนที่สอดคล้องกับจำนวนประชาชนในแต่ละเขตเลือกตั้ง เพื่อให้สามารถทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการสะท้อนความต้องการของประชาชนในแต่ละเขตเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การเลือกตั้งท้องถิ่น, พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of this study were: 1) to examine the provisions of the Subdistrict Council and Administrative Organization Act of 1994 (2537 B.E.) up to the 7th edition of 2019 (2562 B.E.), 2) to explore the extent to which administrative officials in subdistrict administrative organizations (SAOs) in Chumphon adapted to the implementation of the aforementioned act, and 3) to analyze the correlation between the adaptation of administrative officials in SAOs and the provisions of the act. The present investigation employed a qualitative research design. The research employed a semi-structured in-depth interview as a data collection instrument. The sample consisted of 15 participants, comprising chief executives and chief administrators of the SAO in Chumphon. The researcher employed purposive sampling in the study. The data underwent content analysis and were subsequently presented in a descriptive manner.

The study's results indicated that 1) the act addressed the decentralization of authority in local government through (SAOs). The act focused on three key aspects related to the election process for SAO Council members and chief executives. Firstly, it addressed the revision of the number of members in the SAO Council. Secondly, it addressed the revision of qualifications, prohibited characteristics, and actions for election candidates. Lastly, it addressed the revision of voting districts and the voting process for SAO Council members. 2) The adaptation process undertaken by the chief executives of the SAO: Issue 1: the Drop of Members of the SAO Council and Administrative Officials' opposition in relation to the cut of members of the SAO Council to a 1 for 1 voting district, it was observed that a majority of administrative officials expressed disagreement with this proposal. Their opposition primarily stemmed from concerns regarding the increased workload resulting from the reduction in the number of SAO Council members. Issue 2: the decision to raise the minimum age requirement for chief executives of the SAO to 35 years old brought to light the perspective of many administrative officials who believed that age was not necessarily indicative of one's effectiveness in the workplace but rather was dependent on individual capabilities. Issue 3 pertained to the altering of voting districts and the election process for members of the SAO Council. It was observed that a majority of administrative officials perceived the allowance for candidates to run for office in any location within their respective districts as a means to enhance opportunities for said candidates. 3) In relation to the correlation between the adaptation of administrative officials within SAOs and the provisions outlined in the act, it was discovered that all administrative officials were capable of adapting to and complying with the conditions stipulated in the act for the most recent electoral campaign. Nevertheless, it was necessary to make revisions regarding the composition of the SAO Council, the allocation of voting districts, and the recruitment of council members to ensure a more equitable representation of the citizen population within each voting district. This would enable the council members to effectively address the specific needs and concerns of the people residing in their respective districts.

Keywords : local election, Subdistrict Council and Administrative Organization Act, provincial administrative organization

ความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2540 : 16) มาตรา 78 กำหนดว่า รัฐต้องมอบอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นดำเนินการได้เอง การส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น และการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โดยให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการและพัฒนาด้วยตนเอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ยัง

ได้ระบุไว้ในหมวด 9 รวมทั้งหมวด 9 มาตรา อันเริ่มตั้งแต่มาตราที่ 282 ถึงมาตรา 290 ซึ่งโดยรวมแล้วพบว่ามาตราทั้งหมดกล่าวถึงการที่รัฐจะต้องให้ท้องถิ่นมีอิสระในการตัดสินใจและปกครองตนเองตามความต้องการและความเห็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (2534 : 2) ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลางเป็นการรวมอำนาจ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นการแบ่งอำนาจ และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจ การพัฒนาประเทศที่ผ่านมา มีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลางทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐบาลไม่อาจตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านบริการ และการอำนวยความสะดวกได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทัวถึง และรวดเร็ว

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจในเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (2537) สืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ซึ่งหลัก ๆ แล้วมีประเด็นสำคัญ 3 เรื่องด้วยกัน เรื่องที่ 1 จะกล่าวถึงจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากหมู่บ้านละ 2 คน ให้ปรับลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน เรื่องที่ 2 กล่าวถึงบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีอายุ 30 ปี บริบูรณ์ในวันเลือกตั้งแก้ไขเป็นจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง และเรื่องที่ 3 จะกล่าวถึงผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากเดิมที่มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านของตำบลที่สมัครรับเลือกตั้งแก้ไขเพิ่มเติมเป็นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้งซึ่งก็คือผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถลงสมัครในหมู่บ้านใดก็ได้ในเขตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

เมื่อมีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในปี 2564 ที่ผ่านส่วนใหญ่แล้ว ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารจะเป็นคนใหม่ อาจจะเป็นผลมาจากพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ซึ่งปรากฏการณ์ทางการเมืองเหล่านี้เกิดมาจากการที่พระราชบัญญัตินี้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ส่งผลดีหรือผลกระทบกับการสมัครรับเลือกตั้งมากน้อยเพียงใดทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีความพยายามในการเข้าถึงประชาชนและครอบคลุมพื้นที่ในการหาเสียงมากกว่าเดิม โดยอาจจะต้องเพิ่มงบประมาณในการหาเสียงมากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ มีการแข่งขันที่เข้มข้นในการสมัครเลือกตั้งมากกว่าเดิมเพียงใด เหตุผลนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะทำเรื่องการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทบทวนของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562
2. เพื่อศึกษาการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับทบทวนของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ 3 ประการ คือ

1.ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตประชากรเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร ทั้งหมด 10 แห่ง จำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพระรักษ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปังหวาน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากทรง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะพร้าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมทราย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลละแม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาพญา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาขา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระรักษ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปังหวาน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะพร้าว ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะโก และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาบทบาทของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 และการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

3.ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี 2564 โดยทำการศึกษาระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นมุมมองของผู้ให้ข้อมูลเท่านั้น ไม่ใช่มุมมองของบุคคลภายนอก นอกจากนี้ยังอาศัยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อสนับสนุนข้อมูลดังกล่าวให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัยมากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยประยุกต์เชื่อมโยงจากฐานคิดที่สำคัญ ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการกระจายอำนาจ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบเป็นแนวทางวิเคราะห์อย่างเป็นองค์รวม (Holistic Analysis) เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการกำหนดขอบเขตของคำถามเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ เมื่อได้แบบสัมภาษณ์ฉบับร่างแล้ว จึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้อง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา แล้วทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามแบบปลายเปิดที่มีค่าสำคัญที่ต้องการและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยการสัมภาษณ์จะเป็นการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล เพื่อให้ผู้ที่ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ซึ่งอยู่

ภายใต้หัวข้อที่ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้กำหนด วิธีการสัมภาษณ์รูปแบบนี้ทำให้เกิดความยืดหยุ่นในหัวข้อคำถาม ทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์รู้สึกไม่เป็นทางการมากนักจึงสามารถสอบถามข้อมูลในเชิงลึกได้และสะดวกต่อการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสำรวจข้อมูล โดยทำการสำรวจข้อมูลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และศึกษา
2. แจกข้อความอนุเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร
3. ติดต่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร เพื่อทำการชี้แจงและขอความร่วมมือ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ทำการสัมภาษณ์ประชากรวิจัยที่กำหนดไว้ จำนวน 15 คน ในเรื่องการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยดำเนินการถอดคำสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียงและสมุดบันทึก หลังจากนั้นนำมาแยกหมวดหมู่ตามขอบเขตที่ได้กำหนดไว้
2. เรียบเรียงข้อมูลที่ได้เป็นลำดับขั้นตอน
3. การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อมา ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการเรียบเรียงจัดหมวดหมู่ให้เหมาะสมเพื่อให้ชัดเจน
4. นำข้อมูลที่ได้นำเสนอในลักษณะพรรณนาความ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการศึกษาบทบัญญัติ การปรับตัวและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

สรุปผลการวิจัย

1. บทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 จากการศึกษาศาตราธรรมนูญสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 สรุปได้ว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ หลายส่วน โดยให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเขตเลือกตั้งละ 1 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรในแต่ละเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง ซึ่งผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นโดยต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้งในวันสมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ส่วนบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง และมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา 4 ปี ก็ให้ถือว่าเป็น 1 วาระ และเมื่อดำรงตำแหน่ง 2 วาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง พบว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 มีการแก้ไขคุณสมบัติของนักการเมืองใน 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจากเดิมที่มี

อายุ 30 ปีบริบูรณ์ ในวันเลือกตั้งแก้ไขเป็นต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง ประเด็นที่ 2 ปรับลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน จากเดิมที่มีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ 2 คน และประเด็นที่ 3 กฎหมายที่แก้ไขจากผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของหมู่บ้านที่ตนเองลงรับสมัครแก้ไขมาเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในเขตพื้นที่ใดก็ได้ในตำบลนั้น ไม่ได้กำหนดว่าต้องเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของหมู่บ้านที่ตนเองมีชื่อ และการเปลี่ยนแปลงนี้จึงต้องมีการศึกษาการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

2. ศึกษาการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพรต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

ประเด็นที่ 1 จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากหมู่บ้านละ 2 คน ให้ปรับลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน พบว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่ลดจำนวนสมาชิกให้เหลือเพียง 1 คน เพราะมีภาระงานที่ค่อนข้างหนัก เช่น ประชากรในแต่ละหมู่บ้านมีไม่เท่ากัน บางหมู่บ้านมีประชากรค่อนข้างน้อย ในขณะที่อีกหมู่บ้านมีประชากรจำนวนมากทำให้ไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง และอยากให้แบ่งสมาชิกตามสัดส่วนของประชากร ถ้าหมู่บ้านใดมีประชากรจำนวนเยอะก็ให้มีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น แต่ถ้าหมู่บ้านใดมีประชากรจำนวนน้อยก็ให้ลดจำนวนสมาชิกลดลง แต่มีข้อดี คือ จะไม่เกี่ยงงานกัน สามารถตัดสินใจได้รวดเร็ว และต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เพราะถ้าไม่ทำงานก็จะไม่มีผลงาน รวมไปถึงประหยัดงบประมาณเรื่องของเงินเดือนสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งจะลดลงได้เยอะมาก สามารถนำงบประมาณส่วนนี้ไปใช้พัฒนาในเรื่องอื่น ๆ ได้

ประเด็นที่ 2 กล่าวถึงบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะต้องมีอายุ 30 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง แก้ไขเป็นจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง พบว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่พระราชบัญญัติมีการแก้ไขมาตรานี้ เพราะคนที่มีความรู้ ความสามารถไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ แต่จะขึ้นอยู่กับความตั้งใจและการกระทำมากกว่า หากเป็นบุคคลที่เคยทำงานมาก่อนและมีประสบการณ์การทำงานก็สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้ ซึ่งช่วงอายุ 30 ปี อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมถือเป็นการเปิดโอกาสให้กับเด็กรุ่นใหม่เข้ามาทำงาน

ประเด็นที่ 3 ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จากเดิมที่มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านของตำบลที่สมัครรับเลือกตั้งแก้ไขเพิ่มเติมเป็นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า เห็นด้วยกับประเด็นนี้ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้กับทุกคนสามารถสมัครลงรับเลือกตั้งได้โดยไม่จำเป็นต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของหมู่บ้านตนเอง ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่คนใน หมู่บ้านนั้นแต่ก็สามารถดูแลและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ เพราะคนที่มีความรู้ ความสามารถก็ไม่จำเป็นต้องจำกัดการทำงานในเฉพาะหมู่บ้านของตนเอง

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 15 ราย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการศึกษาที่ว่า การที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องของการปรับลดจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นจากหมู่บ้านละ 2 คน เหลือเพียง 1 คน ทำให้สามารถลดค่าตอบแทนได้อย่างมาก และช่วยลดค่าใช้จ่ายของท้องถิ่นอีกด้วย ซึ่งงบประมาณในส่วนนี้นำเอาไปพัฒนาด้านอื่น ๆ ของหน่วยงานได้ด้วย การที่จำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นลดลงเหลือเพียง 1 คน ทำให้การทำงานมีความรวดเร็วและสามารถตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ส่วนข้อเสียของพระราชบัญญัติสภาตำบลและ

องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 พบว่า ส่วนกลางไม่กระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ เพราะอำนาจที่แท้จริงยังคงอยู่ที่ส่วนกลาง และให้อำนาจกับกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดระเบียบต่าง ๆ และการปรับลดจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นจากหมู่บ้านละ 2 คน เหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน จะทำให้ตรวจสอบการทำงานที่ของคณะผู้บริหารมีน้อยลง และมีการแข่งขันเกิดขึ้นในการเลือกตั้ง จะมีการซื้อเสียงมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 15 ราย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการศึกษาที่ว่า ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับโดยตรงจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 มีค่อนข้างน้อยเพราะการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเน้นไปที่การแก้ไขคุณสมบัติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารท้องถิ่น และมีระเบียบหลายอย่างที่ทำให้การกระจายอำนาจไม่ประสบผลสำเร็จ การบริหารงานของท้องถิ่นยังคงอยู่ที่ส่วนกลาง แม้ว่าในภาพรวมจะดูเหมือนว่าได้กระจายอำนาจมาให้ท้องถิ่นก็ตามและองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณมาค่อนข้างน้อยซึ่งไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น

อุปสรรคต่อการปรับตัวของผู้บริหารท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 15 ราย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการศึกษาที่ว่า งบประมาณที่รัฐจัดสรรมาให้มีค่อนข้างน้อยมากทำให้ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ลดลงจากหมู่บ้านละ 2 คน เหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน ทำให้ไม่สามารถดูแลประชาชนได้อย่างครอบคลุมทั้งพื้นที่ ในขณะที่ประชาชนมีปัญหาความเดือดร้อน และการบริการสาธารณะบางอย่างทำไม่ได้เพราะเข้าซ้อนกับกฎหมายของหน่วยงานอื่น ๆ ที่คอยกำกับ ดูแล ควบคุมอยู่ เช่น กฎหมายป่าไม้ กฎหมายที่ดิน เป็นต้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องไปขออนุญาตก่อนจึงจะทำได้

อนาคตของผู้บริหารที่มีแนวทางในการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันในการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร จำนวน 15 ราย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการศึกษาที่ว่า ผู้บริหารจะต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา มีวิสัยทัศน์ที่ทันต่อสถานการณ์ และการรับความรู้ใหม่ ๆ โดยศึกษาพระราชบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่ตลอด ต้องมีความตื่นตัว กระตือรือร้นเสมอ และต้องทำงานให้เข้าถึงประชาชนให้ได้มากที่สุดเพื่อให้ได้รับความไว้วางใจและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถรองรับงบประมาณจากกรมส่งเสริมฯ ได้เพียงทางเดียวจึงต้องมีพวกพ้องและเครือข่ายที่คอยให้การสนับสนุน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร ครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

จากผลการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ หลายส่วน โดยแก้ไขให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากหมู่บ้านละ 2 คน ให้ปรับลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน พบว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่ลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน เพราะมีภาระงานที่ค่อนข้างหนัก เช่น ประชากรในแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนไม่เท่ากัน บางหมู่บ้านมีจำนวนประชากรค่อนข้างน้อย ในขณะที่อีกหมู่บ้านมีประชากรจำนวนมากทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง และอยากให้แบ่งสมาชิกตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ถ้าหมู่บ้านใดมีประชากรจำนวนเยอะก็ให้มีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น แต่ถ้าหมู่บ้านใดมีประชากรจำนวนน้อยก็ให้

ลดจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลดลง แต่มีข้อดี คือ จะไม่เกี่ยงงานกัน สามารถตัดสินใจได้รวดเร็ว และต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เพราะถ้าไม่ทำงานก็จะมีผลงาน รวมไปถึงประหยัดงบประมาณเรื่องของเงินเดือนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ลดลงเยอะมาก สามารถนำงบประมาณส่วนนี้ไปใช้พัฒนาในเรื่องอื่น ๆ ได้ ส่วนบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีอายุ 30 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง แก๊ไขเป็นจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการทำงาน เพราะคนที่มีความรู้ ความสามารถไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ แต่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจและการกระทำมากกว่า หากเป็นบุคคลที่เคยทำงานมาก่อนและมีประสบการณ์การทำงานก็สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้ ซึ่งช่วงอายุ 30 ปี อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ถือเป็นการเปิดโอกาสให้กับเด็กรุ่นใหม่เข้ามาทำงาน และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จากเดิมที่มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านของตำบลที่สมัครรับเลือกตั้งแก๊ไขเพิ่มเติมเป็นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า เห็นด้วยกับประเด็นนี้กันเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้กับทุกคนสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้โดยไม่จำเป็นต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของหมู่บ้านตนเอง ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่คนในหมู่บ้านนั้นแต่ก็สามารถดูแลและแก๊ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ เพราะคนที่มีความรู้ ความสามารถก็ไม่จำเป็นต้องจำกัดการทำงานในเฉพาะหมู่บ้านของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุชน ภัยิราช (2546) ได้ทำการศึกษา การศึกษาความคิดเห็น และความต้องการของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก๊ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษากรณี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลเนื่องจากบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันทำให้มีประสบการณ์แตกต่างกัน จึงอาจจะทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันด้วย ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล คือ บุคคลที่มีการศึกษาแตกต่างกันก็อาจจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน สถานภาพส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล เนื่องจากว่าสถานภาพส่วนบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ หรือผลกระทบกับตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับ จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติสภาตำบล จึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัฐชาติ ทศนัย (2559) ที่พบว่า การปรับตัวตามบริบททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการเมืองการปกครองจากศูนย์กลางอำนาจของประเทศ แต่ผู้นำท้องถิ่นก็จะมีการปรับตัวให้สอดคล้องตามรูปแบบและนโยบายที่มาจากส่วนกลางได้เสมอ การปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของส่วนกลางของผู้นำท้องถิ่นนั้นมีลักษณะสำคัญคือ ปรับตัวเพื่อคงอำนาจและผลประโยชน์เดิมของตนเองและกลุ่มไว้ และปรับตัวเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ใหม่เมื่อสูญเสียอำนาจและผลประโยชน์เดิมของตนเองและกลุ่มลง การปรับตัวที่สอดคล้องกับบริบทของรัฐบาลกลางนี้ทำให้ผู้นำท้องถิ่นสามารถคงอำนาจและอิทธิพลอยู่แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมืองการปกครองในทิศทางใดก็ตาม ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ก็ยังคงมีความใกล้ชิดกับผู้นำท้องถิ่นและให้ความสำคัญการพึ่งพาความช่วยเหลือต่าง ๆ จากผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่ของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) การดำเนินการแก๊ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก๊ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในครั้งต่อไป ควรดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคล ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และประชาชนส่วนใหญ่

2) ควรมีการแก๊ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก๊ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเรื่องของอายุผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและวุฒิการศึกษาของผู้สมัคร

3) ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงแนวทางการดำเนินการ แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ให้ประชาชนได้รับรู้ มีความเข้าใจเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษา เรื่อง การปรับตัวของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ในเขตจังหวัดชุมพร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ

2) ควรทำการศึกษา เรื่อง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ที่จะมีการแก้ไขในครั้งต่อไป เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้ศึกษาไปเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงในหัวข้อหรือประเด็นใดให้ครอบคลุมและทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน. (2546). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ศึกษา**

เฉพาะกรณีเทศบาล ตำบลเวียงป่าเป้า อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

โกวิทย์ พวงงาม. (2554). **การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.**

จรรยา สุภาพ. (2531). **สารานุกรมรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.**

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). **การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์นพรัตน์ตั้งเซ็นเตอร์ จำกัด.**

ติน ประยูรฤทธิ์. (2535). **ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

ธนสวรรค์ เจริญเมือง. (2542). **100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440-2540. กรุงเทพฯ : คบไฟ.**

ธมลวรรณ วรณปลูก. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรี : ศึกษากรณีเทศบาลเมือง**

เขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง

วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.

นิภา นิธยาน. (2530). **การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.**

บุญญา นันธุ์. (2562). **การได้มาและการรักษาอำนาจทางการเมืองของตระกูลศิลปะอาชาในจังหวัดสุพรรณบุรี. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**

ปธาน สุวรรณมงคล. (2547). **การปกครองท้องถิ่นไทยในบริบทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**

ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2565). **ระบบเลือกตั้งเพื่อลดความขัดแย้งและส่งเสริมคุณภาพประชาธิปไตย. วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า.**

ประทาน คงฤทธิศึกษาการ. (2526). **การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.**

ประหยัด หงส์ทองคำ. (2526). **การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

ปิยนถ แสนศักดิ์. (2532). **การศึกษาความสัมพันธ์ของระบบเครือญาติกับการปรับตัวทางการเมืองในหมู่ชาวลีซอ**

เขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พระมหาสังคม ขยานนโท, ชาญชัย ฮวดศรี และสุพล พรหมกุล. (2564, กันยายน-ตุลาคม). **พฤติกรรมการเลือกตั้งนายก**

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. Journal of Modern Learning

Development, 6(5), 166 – 178.

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 108 ตอนที่ 156 ฉบับพิเศษ
หน้า 1. 4 กันยายน 2534.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก.
12 ธันวาคม 2537.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 112 ตอนที่ 48 ก.
28 พฤศจิกายน 2538.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 116 ตอนที่ 40 ก.
20 พฤษภาคม 2542.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 120 ตอนที่ 55 ก.
17 มิถุนายน 2546.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 120 ตอนที่ 128
ก. 22 ธันวาคม 2546.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 126 ตอนที่ 84 ก.
6 พฤศจิกายน 2552.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562.
ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 136 ตอนที่ 50 ก. 16 เมษายน 2562.
- พิชัยรัฐ หมั่นดวง. (2565, เมษายน). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(4), 415 - 432.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2533). **ชนบทไทย : การผันแปรในอนาคตกายหลังการพัฒนา**. เชียงใหม่ : บริษัทพี.เอส.พี. จำกัด.
- รัฐชาติ ทศนัย. (2559). การปรับตัวตามบริบททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นอีสาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 4(1), 257-274.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 114 ตอนที่ 55 ก. 11 ตุลาคม 2540.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก. 24 สิงหาคม 2550.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). **พจนานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2544). **จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วัชร ศิลป์เสวตร์. (2556). **นักการเมืองถิ่นจังหวัดชุมพร**. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- วิเชียร ต้นศิริคงคล. (2563). **โครงสร้างส่วนล่างของการเมืองการปกครองไทย, ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักพื้นฐานการเมืองการปกครองไทย**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- สันสิทธิ์ ขวลิตรำรง. (2546). **หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สุชน ภัยธีราช. (2546). **ความคิดเห็นและความต้องการของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษากรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสน่ห์ จัยโต. (2530). **การบริหารราชการในภูมิภาค เรื่อง แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนภูมิภาค (เอกสารสอนชุดวิชา)**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2547). **การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนกับองค์กรอิสระในการสร้างธรรมาภิบาล. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ คณะกรรมการองค์กรอิสระ ประจำปี 2547**. กรุงเทพฯ.

- สมนึก สกุดหงส์โสภณ. (2540). ประสิทธิภาพผลการพยาบาลตามแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอยต่อการลดความเครียด และเพิ่มความสามารถการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หัชชากร วงศ์สายัณห์. (2560, กรกฎาคม-ธันวาคม). ระบบคุณค่าในวัฒนธรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น. รัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 4(2), 187-209.
- อรศรี กิจจาพิพัฒน์. (2545). ความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

